

Љиљана Ћуић
Гавран – вране

Туга хвата кад вране полете.
Гавран је злослут! – Људи се сете.
Помагао је Светом Илији.
Њему је био ближи, милији.
И ја мислим кад вране полете:
Крај је скори, једној ери свете!
Што је било, више бити неће.
Једно горем, друго бољем креће.
Гавран!
Зна да прича! – Али са мношћем неће.